

Dissabte, 26 de febrer de 2005, Aula 2.4 UB

Taller 66

Analitzar audiovisuals críticament per transformar

Conduït per: Mitjans-Xarxa d'Educadors i Comunicadors, Teleduca Educació i Comunicació, i Televisió de Catalunya (projectes i programes educatius)

Taller

El taller s'ha proposat amb la voluntat de mostrar algunes experiències treballades des de Mitjans-Xarxa i Teleduca al voltant de l'educació en comunicació. En aquest sentit la proposta pretén que s'assoleixin eines per a la comprensió i l'expressió en un món que treballa amb sistemes de símbols molt diversos. El taller s'estructura en dues parts i gira entorn la televisió que tenim i com podem canviar-la analitzant tot el flux televisiu. L'aportació de TVC s'emmarca en el projecte explícit d'introduir la programació educativa a les graelles de manera formalitzada, agafant les franges ja existents i dotar-les d'una acció comunicativa amb major projecció social.

La primera part del taller proposa analitzar, en grups de treball, el *prime time* de les diverses cadenes en una setmana concreta, de dilluns a divendres. Un cop fet, els diversos grups aporten la informació necessària per a tenir una idea global dels programes emesos i establir a quin públic van adreçats. És la manera de veure els gèneres més programats, les diferències entre cadenes públiques i privades o entre primeres i segones cadenes. En tot el procés hi ha un doble objectiu final: adonar-se que com a receptors hem de conèixer l'emissor i mostrar que, malgrat les aparences, l'espai televisiu és molt petit i es tendeix a mimetitzar l'oferta.

La vessant més pràctica resulta del visionat d'alguns fragments d'aquests programes per analitzar-los críticament i veure la representació social que exposen. Hi ha exemples de tot tipus: l'aposta de TVC per una televisió educativa en el *prime time* (a través d'Històries de Catalunya); el paper educatiu i crític d'una proposta com Las Noticias del Guíñol; o les negatives conseqüències des del punt de vista educatiu de la telescombraria i els valors que hi van associats: acriticisme, manca de privacitat, hàbits de relació i llenguatge estridents...

Debat

Es genera un debat sobre els criteris de programació i els estudis d'audiència. Els responsables de TVC comenten que les cadenes saben quin espectador tipus tenen. Malgrat la fiabilitat dels estudis d'audiència, se sap que la mostra sociològica utilitzada per fer-los no es correspon amb fidelitat a la societat que vol representar. Això és així perquè les empreses que utilitzen aquests estudis per decidir on ubiquen la seva publicitat desprecien significativament els hàbits de consum televisiu de col·lectius amb poc poder adquisitiu. Sobre les audiències també es comenta que les televisions públiques tenen un doble afany per augmentar-les: per una banda, com les privades, per aconseguir ingressos publicitaris; però per l'altra, perquè si s'aposta per transmetre uns determinats valors cal arribar al major nombre d'espectadors.

També s'interpel·la al voltant de la regulació dels continguts en la franja horària infantil. S'explica que el context català ja està adaptat a la normativa europea, gràcies, entre d'altres, al Consell de l'Audiovisual de Catalunya. La situació a la resta de l'estat és molt diferent perquè no existeix cap organisme regulador i sancionador. Això provoca que les televisions es comprometin, com a molt, a autorregular-se.

Finalment, s'arriba a la conclusió que les bones pràctiques les ha de respectar tant la televisió pública com la privada ja que l'espai que utilitzen, el radioelèctric, el cable, o la TDT, no deixa de ser públic.